

התובעים:

בית המשפט המחוזי בירושלים
הוכהאזור ואח' נ' שר המשפטים ואח'
ת"א 21-03-23667
סוג עניין: הצהרתי
תאריך פתיחה: 10 מרץ 2021
רמת חיסיון: פתוח לציבור

1. עוה"ד עודד הוכהאזור ת.ז.
2. עוה"ד רונן מזור ת.ז.
3. הגב' שרית קילקר ראובן ת.ז.
4. עמותת תיקון מערכת המשפט ע"ר
5. מזל ברזילאי, עו"ד ת.ז.
6. אילן קירשנבאום ת.ז.
7. עידן קילקר ת.ז.
8. ינון יוסף תמיר ת.ז.
9. שרה ליברמן, עו"ד ת.ז.
10. טליה קלוגמן ת.ז.
11. קאופמן שני ת.ז.
12. אברהם סימון ת.ז.
13. בת ציון סימון ת.ז.
14. מנחם צימט ת.ז.
15. בני רונן ת.ז.
16. הוכהאזור וילי יוגב ת.ז.

כולם ע"י ב"כ עוה"ד עודד הוכהאזור ו/או עוה"ד רונן מזור
מרח' החשמונאים 88, תל אביב, ת.ד. 20261 ת"א
טל: 03-6242015 ; נייד: 054-4774047 ; פקס: 153-544-774-047

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. שר המשפטים
מרח' צלאח א-דין 29, ירושלים 9711052
טל: 073-3925511 ; פקס: 02-6467001
2. כנסת ישראל ה- 23 וחליפה
באמצעות יו"ר כנסת ישראל- מר יריב לוין ח"כ
3. ממשלת ישראל באמצעות יו"ר הקואליציה, סגן יו"ר ראש הכנסת ויו"ר
סיעת הליכוד מר מכלוף מיקי זוהר - משכן הכנסת קריית בן-גוריון ירושלים,
9195016
שניהם מקריית בן-גוריון, ירושלים
באמצעות ב"כ מ"מ יועץ המשפטי לכנסת ישראל
עוה"ד שגית אפיק,
קריית בן גוריון, ירושלים
נשלח בדוא"ל yor@knesset.gov.il ; בפקס (02-6496193) (טל': 02-6753444) ;
ובמסירה אישית

מהות התביעה: הצהרתי, אכיפה- צו עשה.

הסעד המבוקש: צו עשה

אגרה: 654 ₪

האם קיים הליך נוסף: לא

כתב תביעה

1. עניינה ומקורה של התביעה דנן באמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, אשר נחתמה ע"י מדינת ישראל ביום 19.12.1966, אושררה על ידה ביום 18.8.1991 ונכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992 (להלן : **אמנת הזכויות**), וכב' ביהמ"ש מתבקש ליתן הצווים המפורטים בסעיף 17 לתובענה זו.
 2. מאידך, עניינה ומקורה של התביעה דנן במצב החוקי והחוקתי הקיים כיום במדינת ישראל, כאשר הלכה למעשה נפגעות זכויות בסיסיות ויסודיות של אזרחי מדינת ישראל, שבבסיס האמנה, ובין השאר הזכות להליך שיפוטי תקין וראוי, ללא משוא פנים, ללא הכרת פנים וללא הטיית משפט.
 3. למרבה הצער, כיום, כפי שנראה להלן, המצב החוקי בישראל הינו שמרות הדין הקבועה בחוק יסוד : השפיטה (סעיף 2) אינה חלה על שופטי ישראל ועל נושאי משרת אמון שיפוטית, הגם שלכאורה יש בהוראה זו (שמכח חוק היסוד) כדי תחולה על כל אזרחי המדינה ועל כל אדם בתחומי המדינה, לרבות שופטים.
 4. אלא מאי !! בניגוד לכל היגיון משפטי ו/או אחר, רוקנה הוראת חוק היסוד האמורה מתוכנה ע"י השופטים עצמם, אשר נטלו את החירות להרחיב את החסינות שניתנה להם בדין הקיים עד לקצות הארץ, והלכה למעשה להביא למצב בו 'אין הדין חל על הדיין' !
 5. לדאבון הלב, הנתבעים לא פעלו להבטיח זכויות האזרחים הבאים בשערי בית המשפט ; לא הבטיחו ודאגו להליך שיפוטי תקין ולמנוע שחיתות שיפוטית ; לא דאגו ולא הבטיחו פיקוח ומערכת איזונים ובלמים על נושאי משרת אמון שיפוטית אשר העניקו לעצמם, "פטור" מהחוק, העניקו לעצמם חסינות מהותית. משכך, ולמען הזהירות בלבד יצויין, כי ככל והנתבעים לא יפעלו להבטיח זכויות האזרחים כמפורט בתובענה זו (ולא רק כמפורט בתובענה זו), הרי שבמצב דברים זה, התובעים שומרים לעצמם זכויותיהם לפעול בהליכים החוקיים העומדים לרשותם, משכך, יש להורות בין היתר גם על פיצול סעדי התביעה, וכאן יש לפרט המצב המשפטי הקיים בו למעשה, "אין דין לדיין" :
- א. סעיף 34 כ' לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 קובע : **"נושא משרה שיפוטית לא יישא באחריות פלילית למעשה שעשה במילוי תפקידו השיפוטיים, אף אם חרג בכך מתחום סמכותו."**
- ב. סעיף 8 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח – 1968 (להלן : פקודת הנזיקין) קובע חסינות אף מפני גרימת נזק ע"י שופט, אגב הפעלת סמכויותיו השיפוטיות : **"אדם שהוא גופו בית משפט או בית דין או אחד מחבריהם, או שהוא ממלא כדין חובותיו של אדם כאמור, וכל אדם אחר המבצע פעולות שיפוט, לרבות בורר – לא תוגש נגדו תובענה על עוולה שעשה במילוי תפקידו השיפוטי."**
- ג. אם אין די באלה, מצאנו כי ביהמ"ש העליון הרחיב את כללי החסינות נשוא סעיף 8 לפקודת הנזיקין הנ"ל כמעט "עד לקצות הארץ" והעניק לעצמו בחוסר סמכות חוקתית ועניינית, חסינות מהותית והותיר בצריך עיון רק את השאלה של אותה חסינות עת פעל

השופט 'בזדון', תוך שימוש לרעה בסמכותי (רע"א 3359/18 מדינת ישראל נ' מוסא איברהים עלי אדם, פורסם בנבו 2.9.2018).

לאמור: ביהמ"ש עצמו הוא שנטל לעצמו אותה חסינות שניתנה לו בחוק והרחיב אותה אל מעבר לגבולות החוק, תוך שהוא למעשה פוטר את השופט מכל תביעה נזיקית שהיא (למעט אותו מצב קיצוני של פעולה בזדון, תוך שימוש לרעה בסמכות, שטרם הוכרע, כאמור, והושאר בצריך עיון).

למותר לציין, כי נטילת הסמכות ע"י שופטי ביהמ"ש להעניק לעצמם חסינות מהותית, נעשית בחוסר סמכות מהותית ואינהרנטית, שכן כיצד זה יכול גוף כלשהו להעניק לעצמו חסינות ולהעמיד עצמו מעל לחוק היסוד הקובע את מרות הדין ככזו החלה על כל אדם! כשיש לזכור, כולם שווים בפני החוק, נקודה.

ד. תוצאתם של החוקים דלעיל וההלכה הפסוקה הינם הענקת חסינות מהותית וכוללת לכל שופט, עת הפעיל סמכויותיו השיפוטיות ולצערנו מדובר במדרון חלקלק שעקרונות "העל" ועקרונות היסוד של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית אינם יכולים לסבול.

6. מצב משפטי זה המתקיים במדינת ישראל, כאמור, סותר מניה וביה את הוראות אמנת הזכויות הקובעות, בין השאר:

א. סעיף 1: "כל מדינה שהיא צד באמנה זו מתחייבת לכבד ולהבטיח לכל היחידים בתחומיה והכפופים לשיפוטה את הזכויות שהוכרו באמנה זו, ללא הפליה מכל סוג שהוא, כגון מטעמי גזע, צבע, מין, לשון, דת, דעה פוליטית, או אחרת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש, יחוס או כל מעמד אחר."

ב. סעיף 2: "מקום שטרם נעשה הדבר באמצעים הקיימים התחיקתיים או אחרים, מתחייבת מדינה שהיא צד באמנה זו לנקוט את הצעדים הדרושים, בהתאם להליכי חוקתה ולהוראותיה של אמנה זו, כדי לאמץ אותם אמצעים תחיקתיים או אחרים, כפי שיהא דרוש לשם מתן תוקף לזכויות שהוכרו באמנה זו."

ג. סעיף 3: "מדינה שהיא צד באמנה זו מתחייבת:

1. נפגעו זכויותיו וחירויותיו של אדם, כפי שהוכרו בזה, תעמוד לו תרופה יעילה, אף על פי שאותה פגיעה בוצעה בידי אישים הפועלים בסמכות רשמית;

2. להבטיח, כי אדם התובע תרופה כזו תיקבע זכותו לכך בידי הרשויות השיפוטיות, המינהליות או המחוקקות המוסמכות, או בידי כל רשות מוסמכת אחרת, שהוקמה לשם כך על ידי מערכת המשפט של המדינה, ולפתח את האפשרויות של תרופה שיפוטית;

3. להבטיח, כי הרשויות המוסמכות יכפו תרופות כאמור לכשיוענקו."

ד. סעיף 14: "הכל שווים לפני בתי המשפט ובתי הדין, כל אדם זכאי לכך, כי טיעונו יישמע כיאות, בפומבי, בפני בית משפט מוסמך, בלתי תלוי וחסר פניות, שהוקם לפי החוק, אשר יחליט בין בדבר כל אשמה בעלת אופי פליל נגדו ובין בדבר זכויותיו וחובותיו בתובענה אזרחית..."

ה. סעיף 26: "כל בני אנוש שווים בפני החוק וזכאים, בלא כל הפליה, להגנה שווה מטעם החוק. לענין זה יאסור החוק כל הפליה ויבטיח לכל בני אנוש הגנה שווה ויעילה בפני

כל הפליה, במיוחד בשל טעמי גזע, מין, לשון, דת, דעה מדינית או דעה אחרת, מוצא לאומי או חברתי, רכוש, ייחוס או מעמד אחר."

מצ"ב האמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות, אשר נחתמה ע"י מדינת ישראל ביום 19.12.1966, אושרה על ידה ביום 18.8.1991 ונכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 3.1.1992 - כנספח 1

7. בנסיבות אלו, הלכה למעשה, מופרות זכויות אזרחי המדינה להליך שיפוטי תקין, השופטים במדינת ישראל נחשבים כ"מורמים מעם" מכח החסינות החוקית שהוענקה להם למעשים שנעשו בתום לב ובשגגה (והורחבה, כזכור, מכח הפסיקה וע"י ביהמ"ש עצמו, בחוסר סמכות), ומאחר ואין כל פיקוח על נשואי משרת האמון השיפוטי- שופטים, שיש לזכור, הינם בתפקיד פקידותי שיפוטי שאמונים על שמירת הדין, וחלה עליהם, חובת נאמנות כפולה, בתפקידם ובסמכויות לחרוץ גורלות, כך, שתפקיד זה מחייב פיקוח הדוק לשמירת ההליך התקין ולמנוע פגיעות חוקתיות באזרחים ולהבטיח הליכים משפטים תקינים וללא כל חשש למעשה שחיתות שיפוטית.

8. חשוב להדגיש מקרה התובעת 3, שכן, בתובענות של התובעת 3 הצטברו ראיות רבות לאזלת היד השיפוטית ולשחיתות השיפוטית הקיימת, נוכח החסינות ומעמד "על" מעל החוק שהעניקו לעצמם, כאשר "במקרה רגיל" בו זכויות האזרח נרמסות, אין לאזרח ראיות רבות לפגיעה בזכויותיו להליך שיפוטי תקין (כשבמקרה התובעת 3, בין ראיותיה הקלטת השופט (הקלטה ברשות כמפורט בהמשך) בהסתודדות עם ב"כ הנתבעים במהלך הדיון אשר דיברו בינם על "דיל"- עסקה מפוקפקת שנוקמה בין ביהמ"ש לבין הנתבעים (!) אלא, בידי אותו "אזרח פשוט" יש רק "תחושות" לרמיסת זכויותיו, כאשר האפשרות העומדות בפניו הינה לבקש מאותו שופט/ת אשר פגעו בזכויותיו שיודה שפגע וביצוע עבירה על סעיף 6 לחוק יסוד השפיטה ויפסול עצמו! הרי ברור כי אותו נושא משרת אמון, שאין עליו פיקוח ומרות החוק לא חלה עליו, לא יפסול עצמו, כשאלטרנטיבה זו הינה בבחינת לעג לרש.

9. בגין מעשים חמורים של פגיעה בהליך השיפוטי ועל ידי נושא משרת האמון השיפוטי- השופט, כשבמקרה של התובעת 3, מעשי היושב בדין הינם כו ברורים, מחייב ענישה מיידית וצעדים נוספים כנגדו וכנגד מעורבים נוספים בגין פגיעה בביטחון המדינה, שאיפשרו פגיעה בהליך השיפוטי על מנת למנוע מהתובעת 3 זכויותיה ולנסות לגזול את בית מגוריה! אין כל ענישה ואין מרות מהדין, כאשר, הדין עצמו, איננו חל על נושאי משרת אמון אלו! בניגוד לכל היגיון ולאמות המוסר, ובניגוד להוראות סעיף 2 לחוק יסוד השפיטה.

10. נוכח הראיות הרבות ונוכח החשיבות של תובענה זו, יודגש מקרה התובעת 3, כב' השופט מיכאל תמיר פגע בהליך השיפוטי של התובעת 3 וכן בזכויות התובעים 1-2 בעיסוקם (חופש העיסוק) עבור הנתבעים המשתייכים לארגון פשיעה מוכר (ע"פ פרסומים באינטרנט),

- כשהנתבעים בתיק האמור מנסים למנוע אכיפת הסכם מכר מקרקעין, לאחר שהערת אזהרה שהיתה רשומה לטובת התובעת 3 נמחקה ע"י שימוש במסמך הנחזה להיות מזויף ! זכויותיה הדיוניות של התובעת 3 כמו גם זכותה לכבוד ולקניין, כפי שנראה להלן במס' דוגמאות מעניינה הפרטי, נפגעו ועדיין נפגעות על ידי כבוד בית המשפט היושב בדין :
- א. התובעת 3 הינה אזרחית מדינת ישראל, מתדיינת בבית משפט המחוזי במחוז מרכז והינה קורבן לכנופיית פשע כלכלית שמקושרת לדרגים גבוהים במערכת בית המשפט. התובעת 3 נאלצה להגיש תביעה לאכיפת הסכם מכר בבית המשפט המחוזי מרכז בלוד (ת.א. 25501-03-18) בתחילת שנת 2018 (עד היום נמצא התיק בהליכי קד"מ – 9 דיוני קד"מ) וכפי שנראה להלן נפגעות זכויותיה נוכח מעשיו ומחדליו של כב' השופט מיכאל תמיר – שופט המכהן בבית משפט מחוזי מרכז, הדין בעניינה.
- ב. לצורך מתן תמונה עובדתית קצרה בעניין יאמר, כי התובעת 3 רכשה בית בגדרה, שילמה מלוא התמורה עבור הרכישה וקיבלה החזקה ביום 28.6.2017. התובעת 3 קיבלה מבא כוח הצדדים ששימש כנאמן הצדדים כולם, "קבלה בכתב יד" לפיה שילמה מלוא התמורה עבור רכישת בית מגוריה. ואולם, הערת האזהרה שהיתה רשומה לטובתה החל מיום 23.11.2016, נמחקה והוסרה ביום 7.5.2017 על ידי שימוש במסמך מזויף (כחצי שנה לאחר רישומה), ולמרות שכחודש לאחר מכן (ביום 28.6.2017) נמסרה לתובעת 3 החזקה בבית מגוריה הנ"ל, ע"י בא כוחה דאז ששימש כנאמן הצדדים, כאמור.
- ג. כחמשה חודשים לאחר מחיקת הערת האזהרה אישר נאמן הצדדים "בקבלה בכתב יד" שהתובעת 3 כרוכשת ביתה שילמה מלוא התמורה !
- ד. כאמור, נאמן הצדדים הנ"ל שהינו גם ב"כ המוכרים, אישר ביום 2.10.17 שהתובעת 3 שילמה מלוא התמורה עבור רכישת ביתה. הנתבעים הפועלים כגוף אחד - ככנופיית פשע כלכלית, מנסים לגזול את ביתה של התובעת 3 ואף ניסו לסחוט אותה כספית כחודש ימים טרם החל ההליך המשפטי, תוך שהם דורשים ממנה תשלום נוסף בסך של 400,000 ₪, כתנאי לרישום זכויותיה בבית מגוריה על שמה. לפי פרסומים שונים, מדובר בבני משפחת לביא, המוכרת כמשפחת פשע, אליהם הצטרף עבריין הונאה ומרמה מורשע – מר חיים אגמון.
- ה. משכך, פנתה התובעת 3 לקבל מזוור מביהמ"ש והגישה תביעה לפס"ד הצהרתי לאכיפת הסכם המכר, ולמרבה הצער, כבוד בית המשפט מנסה לסייע לנתבעים, אשר שכרו שירותיו של משרד עורכי דין, המצוי בקשרים עסקיים עם שופט מכהן בבית המשפט מחוזי מרכז (כבוד השופט בדימוס יעקב אברהם שמשמש כשופט "עמית" בבית משפט מחוזי מרכז).
- ו. כפי שיפורט, אין גבול למעשים החמורים המתרחשים בין כותלי בית המשפט ומאחר ואין כל פיקוח על שופטי בית המשפט ומרות הדין הלכה למעשה אינה חלה, מרשה לעצמו כב' המותב לעשות מעשים שלא ייעשו, לשון המעטה.
- ז. חרף עובדות וראיות אלו שבפני ביהמ"ש בדבר הרכישה של בית המגורים ותשלום מלוא התמורה עבורו, נמנע עד כה חקר האמת, תוך שכב' המותב היושב בדין פועל כדי לסייע

לנתבעים בדרכים שונות, לרבות מסרב בכל תוקף לחייב את הנתבעים במשך כשלוש שנים לגלות מסמכים פיננסיים חרף ראיות למכביר לתשלום מלוא התמורה לידם.

ח. לדאבון הלב, ובמקרה עגום ומצער כמקרה התובעת 3, בית המשפט באמצעות כבוד השופט מיכאל תמיר, מונע חקר האמת, מנסה לסייע לנתבעים וחייב עד כה את התובעת 3 וכן את באי כוחה (התובעים 1-2), שהינה הקורבן בסיפור העגום, בלמעלה מ 200,000 ₪ הוצאות, בהליכי ביניים!

ט. יוער, כחלק מהתנהלות בית המשפט, ובנוסף למתן החלטות הכוללות ממצאים עובדתיים שגויים שהינם בבחינת מעשי שיבוש הליך משפטי מתנהל, מחייב כספית השופט ללא היכר את התובעת 3, מקבל בקשות בעל פה מטעם הנתבעים כגון: הפקדת ערבון בגובה של 50,000 ₪! מנע חקירת חלק מן הנתבעים (למעט אחד) בבקשתם לסילוק התובענה על הסף, כשטענו להעדר יריבות ובאותה הנשימה להפרת הסכם הרכישה (טענות עובדתיות סותרות כשלעצמן), הליך שכבוד השופט תמיר ניהל במשך כ 8.5 חודשים, בהם נחקרה התובעת 3 במשך כשעתיים וחצי וכבוד השופט תמיר מנע וסירב לאפשר חקירת חלק מן הנתבעים שהגישו הבקשה.

י. מסכת הדברים העגומים החלה ביום 22.3.2018, בדיון שהתקיים בבקשה למתן צו מניעה, בפני כבוד השופט סגן הנשיא, יעקב שפסר. בדיון זה, ב"כ הנתבעים פנה אל כבוד השופט יעקב שפסר וציין בפניו את שם משרדו (שנמצא בקשר עיסקי עם כבוד השופט בדימוס יעקב אברהם, שמשמש כשופט "עמית" בבית משפט מחוזי מרכז). בתגובה השיב לאותו מייצג כבוד השופט יעקב שפסר, "יהיה בסדר אל תדאג" ! וניתב התובענה לכבוד השופט מיכאל תמיר.

כארבעה חודשים לאחר מכן, שינה כבוד השופט שפסר את הסכמות הצדדים שבצו המניעה והוסיף "הסכמות" שלא היו ולא נבראו, כדי לסייע לנתבעים להיכנס לחצרה של התובעת 3.

יא. השופט תמיר אף קבע בהחלטותיו ממצאים שאינם תואמים את המציאות ובמזיד ובכך משבש הליכי משפט! (ואין מקרה זה היחיד בו שופטים מטים משפט ומשבשים הליך שיפוטי על ידי כתיבת החלטות הכוללות ממצאים עובדתיים שגויים). כך שכיום ציבור המתדיינים "הפשוט" איננו יכול להבטיח לעצמו הליך שיפוטי תקין, והדרך היחידה שנמצאת בהישג יד הינה להתלונן בפני נציב תלונות השופטים, אשר נעדר סמכויות של ממש ואף לא ראוי כי יהיו לו סמכויות שכאלה, כאשר הנציב נמצא בניגוד עניינים מובנה, מאחר ועליו לבדוק תלונות כנגד חבריו לכס השיפוט, ומהווה כמעין "כותל" שמתפללים שאולי מישהו למעלה "יתעורר" וימנע פגיעה חוקתית באזרחים שבליית הברירה נאלצו להגיע לפתחו של ביהמ"ש.

יב. נוכח ניגודי העניינים החמורים שהתגלו בפני העותרים בעניין הנ"ל והמעשים והמחדלים של המותב הדין בתיק לכל אורכו, מגישה התובעת 3 פעם אחר פעם בקשות להקלטת הדיונים בתיק, אלא שכיום מונע כב' המותב הקלטת הדיונים, וזאת לאחר שהסתבר לו כי נתפס באמירה שאינה מדוייקת (לשון המעטה) בנוגע להסתודדות (שרק לאחרונה התגלה תוכן ההסתודדות שם עולה כי בין השופט תמיר לבין הנתבעים נסגר "דיל"-

עסקה מפקופקת! והיושב בדין, דחה שתי בקשות לפסילתו חרף עתירות שהוגשו להסרת חסינותו כאמור לעיל שנערכה במהלך הדיון בינו לבין ב"כ הנתבעים, במהלכה קיבל הנחיות מאת ב"כ הנתבעים (ואף פעל לפיהן). הדברים הוקלטו וניתן להוכיחם בקלות!

כדי להצדיק אי מתן היתר להקליט הדיונים, אף ניתנו ע"י כב' המותב (כב' השופט תמיר) החלטות הכוללות ממצאי עובדה חסרי כל בסיס, כאילו לא הופקדו הקלטות קודמות של דיונים קודמים במזכירות ביהמ"ש ו/או אודות הקלטות ש"נעלמו", ולמרות שהוכח כי אלו הופקדו (יותר מפעם אחת) וקיימות במזכירות ביהמ"ש.

יג. בתיק משפטי זה (18-03-25501) הוטל חיסיון על התיק ללא כל החלטה שיפוטית וללא כל בקשה שהוגשה, ע"י יד נעלמה, לבסוף חיסיון זה הוסר לבקשות התובעת 3 ולאחר מכן, ניסה כבוד השופט מיכאל תמיר להשיב את החיסיון על התיק במהלך דיו בפניו, אלא שניסיון לא צלח לאור התנגדות העותרים.

יד. אותה "יד נעלמה" הסירה ומחקה ביד מכוון ממערכת 'נט המשפט' כתבי הגנה של הנתבעים, כלא היו. כל זאת, לאחר הגשת כתבי הגנת הנתבעים המתוקנים, שסותרים מהותית את כתבי הגנתם המקוריים! תלונה ודרישה לחקור שיבוש הליכי המשפט ופגיעה בהליך השיפוטי הוגשה גם להנהלת בתי המשפט.

תשובת הנהלת בתי המשפט לשיבוש הליכי המשפט ולמקרה חמור זה של מחיקת כתבי הגנה מהמערכת הממוחשבת של ביהמ"ש: "מאחר והוגשה תלונה במשטרה אנו מנועים מלהגיב לגופו של עניין. ככל שתתבקש עמדתנו במסגרת החקירה, נעשה כן."
תשובה זו, אשר לעניות דעת העותרים מתאימה יותר לתשובתו של מייצג נאשם במעשה פלילי ולא של הנהלת בתי המשפט, מדגישה פעם נוספת את הצורך בקבלתה של תובענה זו, כדי שיוקם גוף מפקח וחוקר בעל סמכויות של ממש! כשיש לציין, כי בעתירה של התובעים 1-3 נ' כנסת ישראל ה' 23, ביהמ"ש בשובתו כבג"ץ (5204/20) עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' כנסת ישראל ה' 23), כי דרישות התובעים 1-3 להבטחת הליך שיפוטי תקין ולהשיב אמון הציבור במערכת ביהמ"ש, ועל ידי שורה של צעדים פלילים ועונשים כנגד נושאי משרת אמון שיפוטית הינה מבורכת, כך שאין ל ספק, כי ביהמ"ש עצמו מכיר בעוול החוקתי אשר נגרם לאזרחים מאחר ומרות הדין לא חלה על השופטים ועל נושאי משרת האמון השיפוטי ולמעשה השררה "חוגגת", שכן, אין כל פיקוח ובקרה ואין מערכת איזונים ובלמים!

מצ"ב בג"ץ 5204/20 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' כנסת ישראל ה' 23 בצירוף פסה"ד-
כנספח 2

תלונת התובעת 3 בגין מעשים אלו (ללא נספחי המכתב) מיום 26.2.2020 - **כנספח א'**
לעתירה בג"ץ 5204/20 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' כנסת ישראל ה' 23
תשובה הנהלת בתי המשפט מיום 27.2.2020 למעשה חמור זה כי "שמורת למעשה על זכות השתיקה"-**כנספח ב' לעתירה**

טו. כאן יצויין, כי התובעים 1-2 טענו כבאי כוחה של התובעת 3 (התובעים 1-2 בתובענה דנן), יותר מפעם אחת בפני כב' השופט תמיר אודות הטיית המשפט בעניינה של התובעת 3

ובדבר ניסיונו לסייע לנתבעים כמו גם בנוגע לאותה הסתודדות עם בא כוחם, והוסיף כי
באם אין אמת בדברים, הרי שחובה על השופט מיכאל תמיר, להעביר הדברים לבדיקה
חקירתית במשטרת ישראל. למותר לציין, כי ביהמ"ש לא הורה על פתיחתה של חקירה
בנושא, ולא בכדי! ויש להעיר, כי התובעים 1-4 אף הגישו עד כה, שלוש עתירות להסרת
חסינות היושב בדין בגין מעשים אלו לצורך חקירתו והעמדות לדין פלילי, אלא מאי?
בג"ץ דחה שתי עתירות (בג"ץ 8468/20 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' מיכאל תמיר; בג"ץ
9210/20 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' מיכאל תמיר) בנימוק- "לא ניתן זמן סביר
ליועמ"ש להשיב לדרישות אלו! תוך התעלמות מהוראות הדין המחייבות פתיחה
בחקירה מיידית כמפורט גם בפסה"ד בבג"ץ 5023/16 ח"כ מיקי רוזנטל נ' היועמ"ש ואח'
מיום 12.3.2020. כאשר ביום 1.3.2021 הוגשה עתירה שלישית במספר (בג"ץ 1430/21
עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' מיכאל תמיר, שופט, בעתירה זו, הורה ביהמ"ש ליועמ"ש
להשיב בפרק זמן מעל ל 30 ימים!

מצ"ב פסה"ד בבג"ץ 8468/20 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' מיכאל תמיר שופט-כנספח 3
עתירה בג"ץ 1430/21 עו"ד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' מיכאל תמיר, שופט בצירוף החלטת
בג"ץ- כנספח 4

טז. ולהלן תוכן אותה הסתודדות מיום 2.5.2019 שבין השופט מיכאל תמיר (נושא משרת
האמון השיפוטי) לבין ב"כ הנתבעים בתיק 19-02-3496 ובתיק 18-03-25501:

26	עו"ד פון וייזל:	אני רק בשוליה ...
27		אתה לא נותן, אני פשוט לא מתקרב בשבילך
28		תשאל את צ'וק/שוק כמו שסגרנו,

8

IRECORD אשרמן 17 ת"א 6745615 טל 050-7770734 info@irecord.co.il

ת"א 19-02-3496

1	תן לה הוצאות בכיף זה בסדר
2	כב' השופט: בסדר, אוקי
3	עו"ד הוכהאוזר: אדוני אם אפשר לדעת מה כרגע הוא אמר?
4	כב' השופט: הוא אמר, אני אוסיף את זה ואני חוזר שזה לנוכח מצבי הרפואי,
5	וייתכן מצב שכן אייצג, אבל כעת לא
6	עו"ד פון וייזל: נכון
7	כב' השופט: וייתכן מצב שכן אייצג, אבל כעת לא

יז. וכל זאת, כאשר בפרוטוקול המוקלד לא נרשמים בכלל דברי הח"מ ודברי כב' ביהמ"ש
/או כל אזכור ואף ברמיזה להסתודדות, המהווים כשלעצמם מעשה חמור של שיבוש

הליך משפטי זיוף פרוטוקול, אלא נוספת אמירה בפרוטוקול של ב"כ הנתבעים 1 – 2, ועולה כי לכאורה ב"כ הנתבעים כלל לא הגיע כדי התלחשות והסתודדות עם השופט מיכאל תמיר, כדלהלן בעמ' 2 שורות 38 – 39:

37 לכתובת של נתבע 2 – רח' מקס ואם פרושיין 8/13 רחובות וזה ייחשב כהמצאה.
38 אציין כי אני כרגע מייצג רק לצורך הדיון הזה. אני חוזר שזה לנוכח מצבי הרפואי וייתכן מצב שכן אייצג אבל
39 כעת לא.

2

לפי כל אמת מידה שהיא, המדובר בזיוף פרוטוקול של דיון משפטי, בידועין ובמכוון !!!

יח. קומץ דוגמאות אלו הינן מהמעט המתרחש בין כותלי בית המשפט, כשלאזרח "הפשוט והרגיל" אין בד"כ ראיות רבות אלו בגין דברים חמורים אלו, אשר נושאי משרת האמון השיפוטי- שופטים, פוגעים בזכויות היסוד של המתדיינים (לרבות זכותם להליך שיפוטי תקין וחסר פניות) ובזכות החוקתית לחופש העיסוק של באי כוחם (אשר במצב דברים שכזה אינם מסוגלים לעשות עבודתם נאמנה עבור לקוחותיהם), שכן נזקים אלו כמעט ולא ניתן למנוע במצב החוקי דהיום.

זכויות יסוד בסיסיות של אזרחים נרמסות ואין פיקוח ואין ענישה ואין כל גוף ייעודי שיפעל בעניין, וכאשר זהו המצב, מכרסם העוול תחת אושיות הדמוקרטיה כולה.

יט. מקרים חמורים אלו שחוה התובעת 3, אינם ייחודים "דווקא" לה ולעניינה המשפטי הפרטי. למרבה הצער, דברים שכאלה מוכרים לעורכי דין רבים מתיקים רבים אלא שפיקוח אין, חסינות מוחלטת יש "ומכאן ועד לשררה של ממש", הדרך קצרה. פיקוח אמיתי ואימה מפני הדין ומפני הליך משמעותי עקב מעשים ומחדלים קשים כלפי באי ביהמ"ש, היה ללא כל ספק "מנקה אורות" וגורם להתייעלות המערכת כולה ולניקוי נגעים חולים הימנה.

11. ועוד נוסף לעניין זה מפרסומים שהגיעו לתקשורת בחודשים האחרונים והמצביעים גם הם על הנעשה מאחורי הקלעים של מערכת המשפט כשארין קשורים לתובעת 3 (וזהו רק קצה הקרחון לאירועים):

א. פרשת החשיפה של הכתבת הגב' הדס שטייף, אשר חשפה תכתובות בין יו"ר לשכת עוה"ד לשעבר, עוה"ד אפי נווה לבין כב' השופטת אתי כרייף, המצביעות על קשר אסור בתמורה לסיוע במינוייה לשפיטה- מעשה שוחד.

ב. פרשת ההתכתבויות האסורות בין עוה"ד אפי נווה לבין שופט בכיר בביהמ"ש המחוזי בת"א, כדי לסייע בבחירתו לנשיאות ביהמ"ש המחוזי (כבוד השופט אורנשטיין), כשיש במסרונים אלו (מהמעט שהתפרסם כדי להקים זעקה נוספת לפגיעה קשה במוסד השפיטה).

ג. ביקורת שנחשפה לגבי התדיינות משפטית בפני כב' השופט מזוז (שופט ביהמ"ש העליון) בתיק בו מעורבת בתו, מבלי שיידע את הצדדים על כך.

ד. פרשת השופטת פוזננסקי-כץ, אשר התכתבה עם פרקליט שהופיע בפניה בכל הנוגע לתיקים המתנהלים בפניה.

ה. חשיפת שינוי ושיפוץ פרוטוקול דיוני ע"י כב' השופטת בדימוס הילה גרסטל.

ו. פרשת השופט עזריה אלקלעי, אשר נחשד כמי שפעל לטובת בת זוגו לצורך מינוי שופט "מסויים", שיידון בענייניה האישיים בביהמ"ש למשפחה של בת זוגתו מול בעלה לשעבר לפי טובתה שלה!; ואף לא אמר אמת בתשובתו לשאלות שנשאל בנושא (שיקר). לבסוף, **ובניגוד לכל היגיון**, הוגש כתב אישום נגד הבעל בגין הקלטה בסתר של כבוד השופט אלקלעי בעניין, במקום לנקוט הליך משמעותי ופלילי כנגד השופט עצמו וכנגד המוערבים!

12. ואולם, ככל שהדין חל ומיושם (בדרך זו או אחרת) על חלק מן המקרים, אלו הנוגעים לטוהר המידות שאין קשר בינם לבין טוהר ההליך השיפוטי, הרי שבכל הנוגע למעשים ומחדלים הנוגעים לטוהר ההליך השיפוטי, קיימת לשופטי ביהמ"ש חסינות כמעט מוחלטת, כאמור, והדבר גרר וגורר **חוסר אמון של הציבור במערכת המשפט** ומתן פתחון פה למבקריה להכתים את כולה ולעשות להגדלת חוסר האמון הציבורי בה.

13. נוכח האמור לעיל, נבקש להפנות לדברי מלומדים שונים, אשר התייחסו למצב האמור :

א. **"תנאי חיוני לקיומה של רשות שופטת עצמאית, ובלתי תלויה, הוא באמון**

הציבור. זהו אמון הציבור בכך, כי הרשות השופטת עושה צדק על-פי דין. זהו

אמון הציבור, כי השפיטה נעשית באופן הוגן, ניטרלי, תוך מתן יחס שווה

לצדדים וללא כל אבק של עניין אישי בתוצאה. זהו אמון הציבור ברמתה

המוסרית הגבוהה של השפיטה. **בלא אמון הציבור לא תוכל הרשות השופטת**

לפעול... אמון הציבור ברשות השופטת הוא הנכס היקר ביותר שיש לה לרשות

זו. זהו גם אחד מנכסיה היקרים ביותר של האומה. ידועה אמרתו של דה-

בלזק, כי חוסר אמון בשפיטה הוא תחילת סופה של החברה..."

הצורך באמון הציבור אין פירושו הצורך בפופולאריות. **הצורך להבטיח אמון**

פירושו הצורך לקיים את תחושות הציבור, כי ההכרעה השיפוטית נעשית

באופן הוגן, אובייקטיבי, ניטרלי, ללא נטייה. לא זהותם של הטוענים אלא

משקלם של הטוענים הוא שמכריע את הדין. משמעותה ההכרה, כי השופט

אינו צד למאבק המשפטי, וכי לא על כוחו שלו הוא נאבק, **אלא על שלטונו של**

החוק" בג"צ 732/84, בשג"צ 327/85 צבן נ' השר לענייני דתות ואח', פ"ד מ (4)

141, עמ' 148. (הדגשות לא במקור- ע.ה.)

ב. דבריו של כב' הנשיא ראובן ריבלין מטקס השבעת השופטים מיום 27.3.2018: **"אנו חיים**

בעת שפוט השופטים. הציבור שופט את השופטים... הציבור זכאי לדרוש שקיפות,

הוגנות והליך נקי. בלעדי אמון הציבור אין לבית המשפט זכות קיום..."

ג. בג"ץ 5023/16 ח"כ מיקי רוזנטל נ' היועמ"ש ואח' מיום 12.3.2020 (להלן: "בג"ץ

רוזנטל"), שם קבע ביהמ"ש, כי אין הבדל בין נושא משרת אמון לבין כל אזרח וכי אותם

כללים ואותו דין החל על כל אזרח חל גם על נושא משרת אמון, צעד אשר מגביר את אמון הציבור במערכת כולה.

חשוב להדגיש הדין המחייב לפתיחה בחקירה פלילית כנגד נושא משרת אמון, הדין המחייב הותווה ע"י בימ"ש נכבד זה בין השאר במסגרת "בג"ץ רוזנטל", שם נקבע כדלקמן:

מתוך דברי כב' השי' הנדל:

א. "10....נידרש כעת לסוגיה של ניהול הליכים פליליים נגד נושאי משרה ציבורית.

ניהול הליכים פליליים נגד נושאי משרה ציבורית

11. עקרון השוויון, עקרון שלטון החוק ועקרון השוויון בפני החוק נמנים על עקרונות היסוד של שיטת המשפט הישראלית.

בליבת עקרון שלטון החוק ניצבת התפיסה כי "אין איש או גוף שהוא מעל למשפט"

(בג"ץ 1843/93 פנחסי נ' כנסת ישראל, פ"ד מט(1) 661, 682 (1995) (להלן: עניין פנחסי 1)). במישור הפלילי, עיקרון זה מלמד כי מעמדו הציבורי של אדם אינו מעניק

לו חסינות, וכי "כל אדם, לרבות חבר-כנסת, אשר קיימות לגביו ראיות לכאורה

לביצוע עבירה פלילית ואשר יש עניין ציבורי בהעמדתו לדין, יועמד לדין" (בג"ץ

5368/96 פנחסי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נ(4) 364, 375 (1996) (להלן: עניין

פנחסי 2)). תוצאה דומה נובעת גם מעקרון השוויון, הקשור קשר הדוק בעקרון שלטון

החוק. אכיפה שוויונית והוגנת של החוק הכרחית, "שאחרת יעשה החוק פלסתר,

ייפגע אמון הציבור בשלטון ותישחק ההרתעה מפני אפשרות הפרתו" (בג"ץ

1027/04 פורום הערים העצמאיות נ' מינהל מקרקעי ישראל, פסקה 51 (9.6.2011)).

טיפול בכפפות של משי בעברייני מפורסם, בעוד רעהו האלמוני חשוף למלוא עוצמתו

של מכבש ההליך הפלילי, חותר תחת עקרון השוויון בפני החוק (עניין יהב, עמודים

13-14; עניין פנחסי 2, עמוד 375-375; עניין פנחסי 1, עמוד 683-684). אכן, כפי

שציין הנשיא א' ברק בהתייחסו למוסד חסינות חברי הכנסת –

"הצורך להבטיח שוויון טבעי הוא לאדם. הוא מבוסס על

שיקולים של צדק והגינות. השוויון חיוני לחברה

ולהסכמה החברתית שעליה היא מושתתת. השוויון שומר

על השלטון מפני השרירות. הפליה הרסנית היא לחברה.

תחושת חוסר השוויון הנגרמת בשל החסינות העניינית

היא מהקשה בתחושות. היא פוגעת בכוחות המאחדים את

החברה. היא פוגעת בזהותו העצמית של האדם ובכבודו

כאדם" (שם, בעמוד 684).

לפיכך, הנחת המוצא היא שיש לאמץ "עיוורון מעמד" בניהול ההליך הפלילי, ולהתעלם

ממקומו של החשוד במדרג החברתי-ציבורי. דין אחד לאזרח מן השורה ולנושא משרה

ציבורית בכירה; אין להציב רף ראייתי גבוה יותר לנקיטת הליכים נגד האחרונים –

ובאותה נשימה, אין להחמיר עמם בבחינת הראיות ולהסתפק בתשתית רעועה יותר (עניין

יהב, עמוד 14). נעצים את הדברים. המפגש בין שלטון החוק לבין עקרון השוויון רגיש

ביותר. אמון הציבור בצדקת החוק, ונכונותו לציית לו, תלויים בכך שכולם כפופים לו באופן שווה."

ב. מתוך סעיף 13 לפסה"ד - "...ראו גם עניין קצב, פסקה 38 לחוות דעתה של השופטת א' פרוקצ'יה).

ודוקו, ברי כי -

"המבחנים שאותם על היועץ המשפטי להפעיל לעניין פתיחה בחקירה והעמדה לדין של 'שועי ארץ' זהים מבחינה מהותית לאלה שעליו להפעיל לעניין העמדתו לדין של כל אדם" (עניין שטנגר, פסקה 5).

מתן יחס שונה לאנשי ציבור, בין לקולא ובין לחומרא, חותר תחת עקרונות השוויון ושלטון החוק, ואינו יכול לעמוד.

ג. סעיף 15 לפסה"ד - "...חשוב לשוב ולהדגיש כי אין לסטות מן הרף הראייתי האחיד, הן בפתיחת חקירה, הן בהעמדה לדין, והן בהטלת אחריות פלילית בשלב המשפט. שינוי באיכות או בכמות הראייתית הנדרשת מהווה קו שאין לחצות אותו. יש לשמור על אחידות ביחס שבין המסגרת לחשוד או הנאשם הספציפי. כך במצבים ברורים, וכך במקרים גבוליים. בעיני, גישה זו חיונית כדי לשמור על עקרונות השוויון ושלטון החוק. במובן זה, הזהירות נדרשת בפרשנות המונח "בחינה זהירה יותר" ביחס לאנשי ציבור. מונח כזה עלול לשדר מסר שגוי לגבי הרף הראייתי שנדרש, וגישה כזו אין לקבל. כשלעצמי, מוטב המונח "בחינה קפדנית יותר". מקובלים עלי, אפוא, דברי הנשיאה ד' ביניש בעניין קצב, לפיהם -

"עקרון השוויון בפני החוק מחייב להישמר ולהקפיד כי בשלב ההעמדה לדין, הרף לאורו ייבחן חומר הראיות הלכאורי - מבחן 'האפשרות הסבירה להרשעה' - יהיה זהה לכלל הנחקרים, בלא קשר לזהותם ולאינטרס הציבורי שבהגשת כתב-אישום נגדם" (פסקה 21; ראו גם עניין אומץ, פסקה 29).

(הדגשות דלעיל לא במקור - ע.ה.)

14. לאמור: **כולם שווים בפני החוק !!!** וקיימת חובה מהמעלה הראשונה להשיב אמון הציבור במערכת ביהמ"ש ולהבטיח זכויות להליך שיפוטי תקין ולהבטיח מניעת שחיתות שיפוטית מכל סוג.

15. הפגיעה באבני היסוד של השפיטה ושל המדינה, כמדינה דמוקרטית מתוקנת, זועקים לתקן מערכת המשפט ולשמור על זכויות האזרח להליך שיפוטי תקין ולמנוע כל מעשה שחיתות שיפוטית, וכן לתיקוני החקיקה הנדרשים בתובענה זו, אשר נועדו כולם למנוע שחיתות שיפוטית והטיית משפט, כפי שהגדיר זאת היטב, נציב זכויות האדם בארגון האירופאי למניעת שחיתות שיפוטית במאמרו מיום 19.1.2021:

"חוות הדעת של המועצה המייעצת של שופטי אירופה מס' 21 (2018) בנושא שחיתות בקרב שופטים, מגדיר שחיתות של שופטים במובן הרחב ביותר הכולל התנהלות לא ישרה, מרמה או לא מוסרית של שופט על מנת להשיג תועלת אישית או תועלת לצדדים שלישיים... שחיתות שיפוטית הינה האיום החמור ביותר על ניהול משפט

וזכויות אדם, מערכת המשפט ואכיפת החוק הם בין המוסדות שנפגעו ביותר

משחיתות..." (הדגשות לא במקור- ע.ה. והנוסח בוצע על ידי תרגום "חופשי).

16. כאן יאמר, בארגון האירופאי למניעת שחיתות שיפוטית, מוגדרים וגם על ידי הנציב לזכויות האדם, אמצעים למנוע שחיתות שיפוטית, בין היתר, כנדרש בתובענה זו ועל ידי מערכת פיקוח ואיזונים ובלמים ובראש ובראשונה, להחיל את החוק המחייב על השופטים! כי כולם שווים בפני החוק! וקיימת חובה להבטיח הליך שיפוטי תקין ולמנוע ולהוקיע מעשי שחיתות שיפוטית.

17. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד, ליתן צווים כלדקמן:

א. על הנתבעים ו/או לנתבע 1 ליתן הגדרות משפטיות למונחים הבאים: "משפט צדק"; "הטיית משפט"; "הכרת פנים"; ככל ולא יעשו כן, הרי שהגדרת מונחים אלו המוגדרים באקדמיה ללשון יהווה הגדרה למונחים אלו.

ב. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 שר המשפטים, לקבוע כי הטיית משפט ו/או הכרת פנים תהווה עבירה פלילית, שבצידה עונש מאסר ובנוסף עבירה שבגינה יחולט רכוש הפרטי ופרי רכוש הפרטי של נושא משרת האמון השיפוטי לפיצוי המדינה כמעסיקה ולניזוק וכך גם כנגד המשדל לביצוע העבירה, והסרת חסינותו של השופט הן בתחום הפלילי והן בתחום הנזיקי.

ג. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 לקבוע בחיקוק כי הטיית משפט ו/או הכרת פנים תהווה עילה לפסלות שופט מלישב בדין או להמשיך ולישב בדין, וכי לא אותו שופט ידון בבקשה לפסלותו.

ד. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 לקבוע בחיקוק כי מועמד לשפיטה יעבור טרם כניסתו לתפקיד בדיקת פוליגרף כמו גם בתקופות קצובות שיקבעו בחוק, במהלך הכהונה ו/או ככל ויתבקש על ידי הגוף המפקח לאור חשדות לביצוע עבירות שיפוטיות.

ה. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1, לקבוע בחיקוק כי כל דיוני ביהמ"ש יוקלטו (וידאו ואודיו-שמע) ויתומללו (מבלי שתתאפשר הפסקת הקלטה במהלכה), באופן שההקלטה והתמליל יהיו לפרוטוקול הדיון המחייב.

ו. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 לקבוע בחיקוק כי שופט שפרש או הופסקה כהונתו כשופט מכל סיבה שהיא לא יוכל להמשיך לשמש כ"שופט עמית" ולא יוכל לעסוק כמקצוע עריכת הדין משך "תקופת צינון" בת ארבע שנים לפחות.

ז. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1, לקבוע בחיקוק כי צד למשפט ו/או צד שלישי אשר נגרם לו נזק ממוני מכל מין וסוג בגין עדות שקר שניתנה במשפט, יוכל לתבוע נזקיו.

ח. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1, לקבוע בחיקוק כי יוקם טריבונל שיפוטי, בו ישפטו שופטים, במידת הצורך, ואשר המותבים בו יורכבו משופט בימ"ש מחוזי או עליון בדימוס, נציג ציבור מטעם פרקליטות המדינה ונציג מטעם משרד מבקר המדינה וכן נציג ציבור מטעם האזרחים אשר לו הכישורים המקצועיים ו/או המשפטיים.

ט. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 לקבוע בחיקוק כי כל תלונה שתוגש כנגד שופט (כדוגמת השופט מיכאל תמיר), תיחקר ע"י משרד מבקר המדינה וכן על ידי משטרת

ישראל ללא כל צורך בקבלת אישור היועמ"ש שכפי שהובהר במקרה של התובעת 3 (בג"ץ 8468/20; בג"ץ 9210/20 וכן בג"ץ 1430/21 היועמ"ש לא שש לבדוק החשדות החמורות אשר מבצע נושא משרת האמון - השופט מיכאל תמיר); והיה וימצא מבקר המדינה כי יש להגיש הליך משפטי כלשהו כנגד השופט הנילון, יערך לשופט שימוע בתוך פרק זמן שלא יעלה על 90 ימים, במהלכו יושעה השופט מתפקידו בתיק בגינו הוגשה התלונה. ההשעיה תעמוד בתוקפה גם לתקופת המשפט בבית משפט "מיוחד" כאמור בסעיף ח' לעיל, היה ויקבע לאחר השימוע כי יש לפתוח בהליך משפטי מכל מין וסוג כנגד השופט.

י. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1, לקבוע בחיקוק, כי ככל ויוגשו מספר מסויים של תלונות כנגד נושא משרת אמון שיפוטי ובגין תלונה חוזרת על עצמה, תיפתח חקירה מיידית כשבמהלכה יושעה נושא משרת האמון השיפוטי מכל תפקיד שיפוטי.

יא. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1 לקבוע בחיקוק, כי תקום יחידה כלכלית אשר תנטר פעילות כספית של נושא משרת האמון השיפוטי ושל בני משפחתו, וככל ותהא חריגה מהמקובל, או אז תפתח חקירה מיידית וללא כל צורך באישור היועמ"ש, שכן, כדוגמת השופטת אתי כריף ויו"ר לשכת עוה"ד לשעבר מר אפי נווה, התברר כי היועמ"ש היה מצוי בקשרים חברים פסולים על החשוד בקבלת השוחד.

יב. להורות לנתבעים ו/או לנתבע 1, להורות על הסרת חסינותו של השופט מיכאל תמיר וחקירתו המיידית והעמדתו לדין פלילי, וכן כנגד כל נושא משרת אמון שיפוטי אשר יש ראיות למכביר בגין עבירות שבוצעו, (ע"פ פרסומים נשיא ביהמ"ש המחוזי בדימוס השופט אורנשטיין ולא רק הוא), וכן על השעייה מידיית של כל שופט אשר יש כנגדו ראיות ואישומים חמורים מצד אזרחים.

יג. ליתן כל סעד נוסף שידרש לצרכיה של תביעה זו וכדי להבטיחה, לרבות סעדים זמניים וכן להתיר לתובעים פיצול סעדים וכן להתיר לתובעים לתקן תביעתם ולצרף תובעים נוספים ו/או נתבעים נוספים ככל ויהיה צורך בכך.

• סיכום:

18. כך או כך, גם במקרה ואין פגיעה חוקתית באזרח בודד, וכן במקרה באם זכויות הליך משפטי תקין נפגעו כמו במקרה של התובעת 3, שהחשדות זועקות כשלט חוצות, קיימת חובה מוסרית ומהמעלה הראשונה להיעתר לסעדי התובענה וליתן הסעדים הזמניים וכעת וללא כל דיחוי, להורות על החלת מרות הדין שבסעיף 2 לחוק יסוד השפיטה על נושאי משרת האמון השיפוטי אשר בסמכותם לחרוץ גורלות ועוסקים בדיני נפשות, וללא כל סיג ולהחיל פיקוח ומערכת איזונים ובלמים, כי כולם שווים בפני החוק.

19. כשיוזכר, תובענה זו למתן צו עשה, מוגשת, על מנת להבטיח ולהפעיל זכויות התובעים וזכויות כלל האזרחים במדינת ישראל, בחלק 2 באמנת הזכויות ובסעיף 2. 3 וזאת בכדי להבטיח זכויות האזרחים, זכויות בני האנוש, חירותם, להבטיח הליך משפטי ושיפוטי תקין, להבטיח יציבות הדמוקרטיה, וכן, לאור המקרה של התובעת 3 שהינו מקרה קיצוני בעובדה שיש ראיות רבות למתרחש בין כותלי ביהמ"ש, כי נושא משרת האמון השיפוטי- כב' הש'

מיכאל תמיר מעל באמון שניתן בו, כאשר במקרים אחרים של אזרחים רבים, אין בהישג יד ראיות רבות אלו אלא "תחושות" וראיות נוספות שאין בהם כדי למנוע העוול החוקתי אשר נגרם להם.

20. משכך, התובעים דורשים תרופות למנוע, העוול החוקתי; למנוע פגיעה במוסד השיפוטי; להבטיח הליך שיפוטי תקין לבאי ביהמ"ש, ולתקן מערכת המשפט, למנוע מעשים של "הטיית משפט", "הכרת פנים" וכן מעשים המהווים שיבוש הליך שיפוטי ועל ידי היושב בדיון בין היתר על ידי מתן החלטות המתבססות על ממצאי עובדה שגויים! ומכאן, דרישת התובעים ובשם כלל הציבור כאשר התובעים שומרים לעצמם הזכות לתקן כתב התביעה ולצרף תובעים נוספים וכן נתבעים נוספים וכן לפרט מקרים נוספים של פגיעות בהליך השיפוטי של אזרחים על ידי נושאי משרת האמון השיפוטי, והכל על מנת לדרוש פיקוח ובקרה ובתובענה ולא בעתירה, כשעד כה, הוגשו שתי עתירות על ידי התובעים 1-3, להחיל החוק ופיקוח על ביהמ"ש (בג"ץ 5204/20 עודד הוכהאוזר עו"ד ואח' נ' כנסת ישראל ה' 23, וכן בג"ץ 9208/20 עודד הוכהאוזר עו"ד נ' כנסת ישראל ה' 23), כשבדרך הנכונה והראויה היא לדרוש! לדרוש זכויות האזרחים כבני אנוש זכויות המוקנות לכלל בני האנוש באמנת הזכויות! לדרוש זכויות שמעוגנות גם בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו! לדרוש זכות בסיסית ולגיטימית במדינה דמוקרטית, וסירוב מערכת בית המשפט להחיל על עצמה אמות המוסר שלה, ראוי לביטול במחי היד! ולדרוש אכיפת זכויות בסיסיות של בן אנוש.

21. עקרון הפרדת הרשויות תומך אף הוא בדרישת התובעים, להחיל פיקוח על מערכת בית המשפט, כאשר עקרון הפרדת הרשויות אף הוא מוגדר באמנת הזכויות.

זו שעת רצון, וזו זעקת אמת בגין מעשים מחרידים המתרחשים בין כותלי בית המשפט, ובניגוד לדיון המחייב האוסר על פגיעה חוקתית זו.

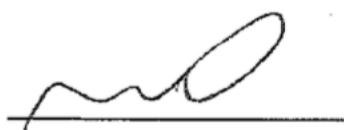
כל אדם זכאי להליך שיפוטי תקין, קל וחומר כאשר מנסים לגזול מאדם את מבצרו, את ביתו את רכושו, את שפיותו וכל עולמו.

22. אם לא נשמור על מערכת משפט נקייה מכל רבב ומכל הכרת פנים ומשוא פנים, ברי כי לא אנו כתובעים וכאזרחים, הנתבעים כשלוחי הציבור ולא שופטי ישראל עושים עבודתם נאמנה, כאשר הכוונה הינה בנאמנות למערכת המשפט, לדגל, למדינה דמוקרטית, לאזרחים ולאופן הראוי בו על שופטים לנהוג בשבתם על כס השיפוט. הגיעה העת לתקן את מערכת המשפט, ולהתאימם לאמות המידה אשר מערכת בתי המשפט ראוייה לה, כפי שנעשה לא פעם אחת במסגרת פסיקה ענפה, הנושא את דגל האמת ואת עקרונות המוסר, השקיפות, ההגינות, הצדק והערכים עליהם מושתתת השיטה כולה, תוך קביעת נורמות ראויות וחשובות בכל תחומי החיים.

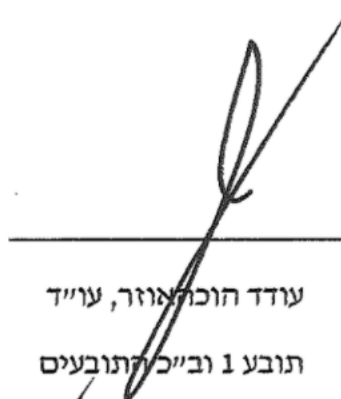
23. הגיעה העת, וזוהי "שעת רצון" להשוות מעמד בתי המשפט בישראל למעמד בתי המשפט במדינות מתקדמות ומתוקנות ברחבי העולם, ולהחיל על ביהמ"ש עצמו את אמות המוסר שהוא עצמו קבע!, על מנת שיעמדו בקריטריונים ששופטי מדינת ישראל בכלל ושופטי בימ"ש

נכבד זה בעיקר קבעו, כנורמות מבורכות החלות במשפט הציבורי והפרטי כאחד. נורמות חשובות אלו יש להחיל גם בכל הנוגע להליך השיפוטי ובכל הנוגע לפעולתם של שופטים במערכת המשפט בישראל, והכל על מנת להבטיח זכויות האזרח להליך שיפוטי תקין ולחזק את מערכת בית המשפט.

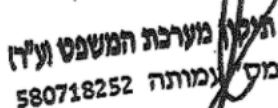
24. לביהמ"ש נכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה כאמור לעיל, ומבוקש להורות כמפורט בסעיף 17 לעיל, על כל חלקיו ותתי סעיפיו.

רון מזור, עו"ד
תובע 2 וב"כ התובעים

עודד הוכחאזר, עו"ד
תובע 1 וב"כ התובעים

תיקון מערכת המשפט (ע"ר)
מס' צמותה 580718252

תובעת 4-תיקון מערכת המשפט (ע"ר)